HONEYCOMB 1/1 (July 2000): 43–46

Translating The Bible Into Khmer

Arun SOK NHEP

Almost two years ago a new translation of the Khmer Bible—the Khmer Common Language Version (or Today's Khmer Version)—was launched in a dedication service in Phnom Penh which gathered Christians from different denominations and confessions. A week later, one copy of the new Bible was presented to the King and the Queen of Cambodia. This celebration marked the successful completion of a translation project which began in 1985. But the new translation also marks the continuation of the long efforts of making available God's World to the Khmer people.

The Pioneers

The very first effort was undertaken by a French priest, Marie-Joseph Guesdon, at the end of the 19th century. Guesdon translated passages from the gospels, epistles, and Psalms for the Catholic liturgy. In 1899, the Gospel of Luke was published, the result of a collaboration between a French government official and the King's interpreter. At almost the same time an agent of the American Bible Society residing in Bangkok asked a Cambodian Buddhist monk to translate Luke and Acts from Thai into Khmer. This translation was published in 1900. But it was not until 1923 that a systematic translation of the whole Bible was started. An American missionary with the Christian and Missionary Alliance, the Rev. Arthur L. Hammond, was tasked with this work. This translation, based on the American Standard Version, took 30

years, and the first ever Bible in the Khmer language was finally published in 1954.

At the beginning of 1970s, as the Cambodian churches experienced a rapid growth, Khmer Christians felt the need for a more modern translation. To meet this need, the United Bible Societies launched an interconfessional translation project in 1973, with four evangelical translators and a Roman Catholic priest. By 1975, the team had completed a first draft of the New Testament. Then the country was plunged into turmoil under the Khmer Rouge regime. The four Cambodian translators perished, and all the New Testament manuscripts were lost except the first four chapters of Matthew.

The Khmer Language Translation

A new interconfessional committee appointed by United Bible Societies began the new translation in 1985. The New Testament was published in 1993, and the whole Bible was completed in 1997 and published in 1998.

Although there is a similarity in name between the Today's Khmer Version (TKV) and the Today's English Version (or Good News Bible), the TKV is not a translation of the latter. Rather, the TKV used as its basic texts the Greek *Novum Testamentum Græce* (Nestle-Aland 26/UBS 4) and the Hebrew *Biblia Hebraica Stuttgartensia*. The Old Testament Greek *Septuaginta* (Rahlfs) was regularly consulted for variants or when the Hebrew text is corrupted or obscure. Besides the Greek and Hebrew Scriptures, major French and English translations, as well as UBS' translator handbooks and exegetical commentaries, were frequently consulted.

As for the translation method, the translators adopted the UBS's Common Language translation principles. The main objective was to communicate the Biblical message using as much as possible the everyday Khmer—without neglecting however serious Biblical exegesis.

A reader who knows both Khmer and English may find out that, whereas the TKV New Testament lies somewhere between the

New International Version and the Good News Bible, its Old Testament is more literal than NIV. This results from the linguistic features of the Khmer language. Hebrew expressions often allow the translators to translate the Old Testament more literally into Khmer. But the complexity of Greek grammar often pushed the translators to adopt the principle of dynamic equivalence.

The main concern of the translators was to provide the Khmer people not with a "religious dialect," but rather with a Bible which speaks the language they learn at school, the language they use in the workplace. During the working process, there was agreement among the translation team: "If we can keep the text literal we will do it; if not, we have to rely on dynamic equivalence. That is, we will translate sentences according to their original meanings. But above all we must pay attention to the Khmer grammar." One may notice that some grammatical features, such as tense, participle, and passive, do not occur in the new translation. The translators did not want to force an unfamiliar syntactic style unto the Khmer Bible text, which creates confusion for the readers more than helps them understand properly the Word of God. For instance, the passive form (which is not used in Khmer) was forced on the Bible text in some earlier translation work, and this rendered understanding extremely difficult for the reader. The new translation used only the active voice. In Mark 2:5 you cannot say in Khmer, "Your sins are forgiven," without rendering the text obscure. Therefore the TKV translators used the active form with Jesus saying, "I forgive your sins." With such a declaration, we understand better why the scribes reacted against him: "Why does this fellow speak in this way? It is blasphemy! Who can forgive sins but God alone?" (Mk 2:7)

The team was aware that translating the scriptures written in a Judeo-Greek setting into a language influenced by Hindu-Buddhist religious context—where the basic concepts of God, sin, life, love, heaven, salvation, etc., each have a semantically different dimension—is not an easy task. Therefore each word that has its origins in Pali or Sanskrit has been meticulously analyzed before using it in the Biblical text. By doing so, the translators don't want

to allow any possibility of syncretism. For instance, in the past the term *stan suor* has often been used for "heaven(s)." But in the Khmer cosmological worldview, *stan suor* is a place where all divinities live, and it is still related to the present sinful world. By saying "God dwells in *stan suor*" we make him, in the eyes of ordinary Khmer, imperfect and less than Buddha, because the latter has already reached Nirvana according to Buddhist belief. As we are ministering to a Buddhist audience, we must beware not to create misunderstandings. Therefore, the new translation has adopted a more neutral term *stan borom sokh* (the Most-Peaceful-Place).

Motivation

While translating the Bible, the TKV translators always kept in mind that God communicates with humans through language—a language that can be understood by people—so that in turn people can perceive God through language. Late in the nineteenth century, the discovery of non-biblical Greek manuscripts of many kinds revealed that the New Testament was written in the everyday language of the first century, called *koinê* Greek. This is why the team adopted the Common Language principles, with hope that the Scripture will be accessible to all.

The TKV translators were also motivated by evangelistic commitment. The disciples were commanded to "go and make disciples of all nations." (Matt. 28:19) It is unimaginable to think about "go and make disciples" without providing the Scripture in a language they can understand. The Bible has a fundamental role to play in helping people discover God and recognize their need of God's redemption.

We are aware that no translation is perfect. But being convinced that the Word of God can bring healing and transformation to the Cambodian people and society, the translators continue to pray that the Holy Spirit works in the heart of those who read this Bible. If they understand God's message, and their spiritual life is transformed, the goal has been reached.

សំណុំឯកឃ្មុំ ១/១ (កក្កដា ២០០០): ៤៧-៥២

ការបកប្រែព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរ

ដោយ លោក សុខ ញឹបអរុណ

(បកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសដោយ លោក អ៊ួនសិលា)

****

ស្ទើរតែពីរឆ្នាំកន្លងមកហើយ ដែលការបកប្រែថ្មីនៃព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរ - ភាសាខ្មែរសម្រាយ (ឬភាសាខ្មែរបច្ចុប្បន្ននេះ) ត្រូវបានបើកសម្ពោធឲ្យប្រើជាផ្លូវការ ដែលប្រារព្ធធ្វើនៅទីក្រុងភ្នំពេញ មានការចូលរួមនៃគ្រីស្ទបរិស័ទជាច្រើនមកពីនិកាយ និង ក្រុមផ្សេងៗ ។ មួយអាទិត្យ ក្រោយមកបន្ទាប់ពីពិធីសម្ពោធនោះ ព្រះគម្ពីរបកប្រែថ្មី នោះមួយក្បាលត្រូវបានគេ យកទៅថ្វាយដល់ព្រះមហាក្សត្រ និង ព្រះរាជអគ្គមហេសី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ពិធីនេះបានបង្ហាញឲ្យឃើញពីការសម្រេចជោគជ័យ នៃការបកប្រែព្រះគម្ពីរ ដែលបានចាប់ផ្ដើមឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៥ ។ ប៉ុន្តែការបកប្រែថ្មីនេះក៏បង្ហាញឲ្យឃើញពីការបន្តនូវការខំប្រឹងដ៏យូរអង្វែង ដើម្បីផ្ដល់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជូនដល់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។

ក្រុមអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវ

កិច្ចខំប្រឹងប្រែងលើកដំបូងបំផុតនោះ គឺបានធ្វើឡើងដោយបូជាចារ្យជនជាតិបារាំងម្នាក់ ឈ្មោះម៉ារី-យ៉ូសែប ហ្គិសដិន Marie—Joseph Guedon)នៅចុងសតវត្សរ៍ទី១៩ ។ ហ្គិសដិន បានបកប្រែអត្ថបទនានាពីដំណឹងល្អទាំងអស់ សំបុត្រនានា និង ទំនុកតម្កើង សំរាប់ប្រើក្នុងពេលថ្វាយបង្គំរបស់កាតូលិក ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៨៩៩ ដំណឹងល្អ តាមលោកលូកា ត្រូវបានគេបោះពុម្ព ដែលជាផលផ្លែនៃការ សហការរវាងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលបារាំង និង អ្នកបកប្រែរបស់ព្រះមហាក្សត្រ ។ នៅក្នុងពេលប្រហាក់ប្រហែលគ្នានោះដែរ មានភ្នាក់ងារម្នាក់ពីសមាគមព្រះគម្ពីរអាមេរិកកាំង ដែលនៅក្នុងទីក្រុងបាងកក បានសុំឲ្យលោកសង្ឃ ខ្មែរមួយអង្គបកប្រែគម្ពីរ លូកា និង គម្ពីរកិច្ចការ ពី ភាសាថៃ មក

ភាសាខ្មែរ ។ ការបកប្រែនេះត្រូវបានគេបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩០០ ។ ប៉ុន្តែ រហូតមកដល់ឆ្នាំ ១៩២៣ ទើបការបកប្រែព្រះគម្ពីរទាំងមូលបានចាប់ផ្ដើម។ បេសកជនអាមេរិកកាំង ម្នាក់ ជាមួយនឹងអង្គការ CAMA លោកគ្រូគង្វាល អាធូរ ហាម៉ុង បានទទួលភារៈចំពោះកិច្ចការនេះ ។ ការបកប្រែនេះ ផ្អែកលើព្រះគម្ពីរ អាមេរិកកាំង (American Standard Version) ជាមូលដ្ឋាន ត្រូវបានចំណាយពេល ៣០ ឆ្នាំ ហើយព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរដំបូងគេបង្អស់ ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកត្រូវបានគេបោះពុម្ព រួចជាស្ថាពរ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៤ ។

នៅដើមឆ្នាំ ១៩៧០ នៅខណៈដែលក្រុមជំនុំខ្មែរលូតលាស់យ៉ាងលឿនបំផុត នោះគ្រីស្ទបរិស័ទខ្មែរ យល់ថាត្រូវការឲ្យមានការបកប្រែតាមបែបបទទំនើបថែមទៀត ។ ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចនូវសេចក្ដីត្រូវការសមាគមព្រះគម្ពីរសកលបានចាប់ផ្ដើមការងារបកប្រែ ដែលមានចំរុះនិកាយចូលរួមនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ មានអ្នកបកប្រែបួននាក់ មកពី ក្រុមដំណឹងល្អ ហើយនិងអ្នកបកប្រែម្នាក់ទៀត ជាសង្ឃរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៥ ក្រុមអ្នកបកប្រែបានបញ្ចប់ពង្រាងនៃការបកប្រែលើកទីមួយ នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ។ កាលនោះប្រទេសកម្ពុជាបានស្ថិតនៅក្នុងភាពចលាចលនៅក្រោមរបបខ្មែរក្រហម ។ អ្នកបកប្រែទាំងបួននាក់បានវិនាសបាត់បង់នៅក្នុងពេលនោះទៅ ហើយនិង សំណេរទាំងឡាយរបស់ការបកប្រែព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនោះក៏ត្រូវបាត់បង់គ្មានសល់ លើកលែងតែ ៨ ជំពូកដំបូង នៃព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ។

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរសម្រាយ

គណៈកម្មាធិការចំរុះនិកាយ / អន្តរនិកាយថ្មីមួយ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយសមាគមព្រះគម្ពីរសកល បានចាប់ផ្ដើមការបកប្រែថ្មីនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៥ ។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីត្រូវបានគេបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៣ ហើយនិង ការបកប្រែព្រះគម្ពីរទាំងមូលបានចប់សព្វគ្រប់នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ហើយនិង ត្រូវបានបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ។

ទោះបីជាមានភាពស្រដៀងគ្នាក្នុងការដាក់ឈ្មោះរវាងព្រះគម្ពីរភាសាខ្មែរសម្រាយក៏ដោយ ហើយនិង ព្រះគម្ពីរអង់គ្លេស Good News Bible (ឬព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ) ក៏ដោយ ព្រះគម្ពីរសម្រាយមិនបានបកប្រែតាមគម្ពីរអង់គ្លេសសព្វថ្ងៃនេះនោះឡើយ ។ តែព្រះគម្ពីរខ្មែរសម្រាយ បានប្រើអត្ថបទភាសាក្រិក និង

ព្រះគម្ពីរភាសាហេប្រឺ ធ្វើជាគោលក្នុងការបកប្រែនោះ ។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាភាសាក្រិក គឺត្រូវបានគេយកមកពិគ្រោះជាទៀងទាត់ ចំពោះភាពខុសគ្នាផ្សេងៗ ឬនៅពេលអត្ថបទជាភាសាហេប្រឺ ដែលខូចខាតទៅ ឬក៏មិនសូវច្បាស់ ។ ក្រៅពីបទគម្ពីរជាភាសាក្រិក និង ហេប្រឺ ការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស និង បារាំងសំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ព្រមទាំងយកសៀវភៅរបស់សមាគមគម្ពីរសកល និងសៀវភៅពន្យល់នៃព្រះគម្ពីរផងដែរ មកធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាញឹកញាប់ ។

តាមវិធីសាស្ត្រនៃការបកប្រែ ពួកអ្នកបកប្រែប្រកាន់យកភាសាសាមញ្ញជាគោលការណ៍របស់សមាគមព្រះគម្ពីរសកល ។ គោលដៅចំបងនោះគឺថា ធ្វើការទាក់ទង ព្រះរាជសារនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដោយប្រើភាសាខ្មែរសាមញ្ញតាមដែលអាចធ្វើបាន តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មិនបានខ្ជីខ្ជារលើសេចក្តីពន្យល់របស់ព្រះគម្ពីរឡើយ ។

ចំពោះអ្នកអាន ដែលចេះទាំងខ្មែរទាំងអង់គ្លេសអាចយល់ថា ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីជាភាសាខ្មែរសម្រាយ វាប្រហាក់ប្រហែលនឹងព្រះគម្ពីរជាភាសាអង់គ្លេស NIV និង Good News Bible ដែរ តែព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់វិញមានលក្ខណៈដូចគម្ពីរដើមជាង NIV ។ លទ្ធផលនេះមកពីលក្ខណៈពិសេសនៃភាសាខ្មែរ ។ សំណួនវោហារស័ព្ទជាភាសាហេប្រឺ ជារឿយៗបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកអ្នកបកប្រែអាចបកប្រែព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់មកជាភាសាខ្មែរបានចំៗពាក្យច្រើនជាង ។ ប៉ុន្តែដោយមានបញ្ហាស្មុគ្រស្មាញផ្នែកវេយ្យាករណ៍នៃភាសាក្រិកជារឿយៗ ធ្វើឲ្យក្រុមអ្នកបកប្រែបង្ខំចិត្តប្រកាន់យកគោលការណ៍រក្សាអត្ថន័យ ដែលស្មើគ្នានឹងបទគម្ពីរដើម ។

ការខ្វល់ខ្វាយសំខាន់របស់ក្រុមអ្នកបកប្រែ គឺត្រូវផ្តល់ឲ្យជនជាតិខ្មែរនូវភាសាមួយ ដែលមិនមែនជាភាសា "សាសនា" ប៉ុន្តែចង់ឲ្យព្រះគម្ពីរប្រើភាសាមួយដែលរៀននៅឯសាលា និង ភាសាដែលគេប្រើនៅឯកន្លែងធ្វើការ ។ នៅក្នុងកំឡុងពេលដែល យើងកំពុងធ្វើការនេះ មានការយល់ព្រមគ្នាមួយ នៅក្នុងចំណោមក្រុមអ្នកបកប្រែគឺថាៈ "បើសិនជាយើងអាចរក្សាអត្ថបទដើមបាន យើងនឹងទុក បើយើងទុកមិនបានទេ យើងត្រូវពឹងផ្អែកលើអត្ថន័យដែលស្មើគ្នា ។ គឺបានសេចក្តីថា យើងនឹងបកប្រែប្រយោគទាំងឡាយនោះ ឲ្យស្របគ្នានឹងអត្ថន័យដើមរបស់ប្រយោគទាំងនោះ ។ ប៉ុន្តែពិសេសជាងនេះទៅទៀតនោះ យើងត្រូវផ្តោតលើវេយ្យាករណ៍របស់ភាសាខ្មែរ" ។ គេអាចសំគាល់ឃើញថាលក្ខណៈ

ពិសេសរបស់វេយ្យាករណ៍ដូចជា កាលផ្សេងៗ ហើយនិងបែប Passive មិនឃើញនៅក្នុងការបកប្រែថ្មីឡើយ ។ ក្រុមអ្នកបកប្រែមិនចង់បង្ខំឲ្យអ្វីដែលជាការកសាងប្រយោគចម្លែកឲ្យមាននៅក្នុងអត្ថបទព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរ ដែលជាហេតុនាំឲ្យ អ្នកអានច្រឡំច្រើនជាងជួយឲ្យគេយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានត្រឹមត្រូវ ។ ឧទាហរណ៍ បែបជា Passive គឺមានន័យថា ប្រធានជាអ្នករងអំពើ ដែលមិនធ្លាប់មានក្នុងភាសា ខ្មែរត្រូវបានគេបង្ខំឲ្យប្រើនៅក្នុងអត្ថបទព្រះគម្ពីរ នៅក្នុងការងារបកប្រែពីមុនខ្លះៗ ហើយនិងការនេះបណ្ដាលឲ្យមានការពិបាកយល់ចំពោះអ្នកអាន ។ គម្ពីរបកប្រែថ្មី ប្រើតែ ប្រយោគដែលប្រធានធ្វើអំពើ (Active Voice) ប៉ុណ្ណោះ ។ នៅក្នុងម៉ាកុស ២:៥ លោកអ្នកមិនអាចនិយាយជាភាសាខ្មែរថា "អំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោសឲ្យហើយ ដោយមិនមានការពិបាកយល់អត្ថន័យនៃអត្ថបទចម្លែកនេះបានឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាក្រុមអ្នកបកប្រែគម្ពីរភាសាខ្មែរសម្រាយប្រើទម្រង់ប្រយោគបែបប្រធានធ្វើអំពើដោយ ប្រើថា ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល "ខ្ញុំបានអត់ទោសបាបឲ្យអ្នករួចហើយ" ។ ដោយមានការប្រកាសបែបនោះយើងយល់ប្រសើរជាង ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសរសេរមានប្រតិកម្មប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គទៅវិញដែលថា: "ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សនេះនិយាយបែបនេះទៅវិញ? វាជាការមើលងាយដល់ព្រះ! តើនរណាអាចអត់ទោសបាបបាន មានតែព្រះជាម្ចាស់តែ ប៉ុណ្ណោះ? (ម៉ាកុស ២:៧) ។

ក្រុមអ្នកបកប្រែបានដឹងច្បាស់ នូវការបកប្រែបទគម្ពីរ ដែលបាន សរសេរជាភាសា Judeo—Greek រៀបឲ្យទៅជាភាសាមួយ ដែលមានឥទ្ធិពលដោយពុទ្ធសាសនា បែបហិណ្ឌូត្រង់កន្លែងដែលផ្អែកលើគំនិតជាចម្បង ចំពោះអំពើបាប ជីវិត សេចក្ដីស្រឡាញ់ ស្ថានសួគ៌ សេចក្ដីសង្គ្រោះ ជាដើម ។ ពាក្យនិមួយៗមានអត្ថន័យផ្សេងៗគ្នា៊វាមិនមែនជាការងាយស្រួលឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យនិមួយៗមានប្រវត្តិដើម ក្លាយមកពីបាលី និង សំស្ក្រឹត ត្រូវយកមកកែញែកឲ្យបានល្អិតល្អន់ជាមុនសិន មុននឹងប្រើនៅក្នុងអត្ថបទព្រះគម្ពីរ។ ចំពោះការធ្វើបែបនោះ ក្រុមអ្នកបកប្រែមិនផ្ដល់ឱកាសដល់លទ្ធិឆ្វេងនិយមណាមួយកើតមានឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ កាលពីដើម ស្ថានសួគ៌ ជារឿយៗគេ ប្រើសំរាប់ "ឋានសួគ៌" ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាសាខ្មែរ តាមគំនិតលោកបែប អវកាសវិទ្យា ស្ថានសួគ៌ គឺជាកន្លែង ដែលពួកអាទិទេពរស់នៅ ហើយនិង វានៅតែ ជាប់

ទាក់ទងមកពីលោកីយ៍ ដែលពោរពេញដោយអំពើបាបបច្ចុប្បន្នដដែល ។ ដោយការ និយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅឋានសួគ៌" តាមក្រសែភ្នែករបស់ជនជាតិខ្មែរសាមញ្ញ យើងបានបង្អាប់ព្រះអង្គទ្រង់ឲ្យទន់ទាបជាងព្រះពុទ្ធទៅវិញ ពីព្រោះថាអ្នកចុងក្រោយបានទៅដល់និពាន្ទរួចទៅហើយ យោងតាមជំនឿរបស់ពុទ្ធសាសនិកជន ។ នៅក្នុងខណៈ ដែលយើងផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពុទ្ធសាសនិកជន យើងត្រូវតែដឹង មិនត្រូវធ្វើឲ្យមានការយល់ច្រឡំឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ គម្ពីរបកប្រែថ្មីបានជ្រើសរើសយកពាក្យកណ្ដាលមួយ គឺស្ថានបរមសុខ (កន្លែងដែលសុខបំផុត) ។

ការលើកទឹកចិត្ត

នៅក្នុងខណៈបកប្រែព្រះគម្ពីរ ក្រុមអ្នកបកប្រែគម្ពីរភាសាខ្មែរសម្រាយ តែងតែ ចាំនៅក្នុងគំនិតជានិច្ចថា ព្រះជាម្ចាស់ទាក់ទងមកមនុស្សតាមរយៈភាសា គឺជាភាសា ដែលមនុស្សអាចយល់បាន ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចទាក់ទងព្រះជាម្ចាស់វិញតាមរយៈភាសានោះ ។ នៅចុងសតវត្សរ៍ទី ១៩ ការស្វែងរកឃើញសំណេរជាភាសាក្រិក ដែលមិនមែន ជាព្រះគម្ពីរ ជាច្រើនប្រភេទ ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញថា ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី កាលជំនាន់គេសរសេរដោយប្រើភាសាប្រចាំថ្ងៃ នៃសតវត្សរ៍ ទី១ ដែលគេឲ្យឈ្មោះថា ក័ញនេ ក្រិក (Koiné Greek) ។ ហេតុដូច្នេះ ទើបក្រុមអ្នកបកប្រែប្រកាន់យកភាសាសាមញ្ញជាគោលការណ៍ ដោយមានសេចក្ដីសង្ឃឹមថាបទគម្ពីរនឹងអាច បំពេសេចក្ដីត្រូវការដល់មនុស្ស គ្រប់ស្រទាប់ជាន់ថ្នាក់ ។

ក្រុមអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរសម្រាយក៏មានសន្ទុះចិត្តផងដែរ ដោយកាប្តេជ្ញាចិត្ត ក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ពួកសិស្ស "ចូរចេញទៅហើយនិងបង្កើតសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ។ " (ម៉ាថាយ ២៨:១៩) វាជាការមួយមិនអាចស្រមើស្រមៃបានសោះ ដែលគិតថា "ចេញទៅហើយបង្កើតសិស្ស" ដោយមិនបានផ្ដល់ព្រះគម្ពីរតាមភាសាមួយ គេអាចយល់បាននោះ ។ ព្រះគម្ពីរមានតួនាទីសំខាន់យ៉ាង មុតមាំ ក្នុងការជួយឲ្យមនុស្សស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ និងទទួលស្គាល់ថា គេត្រូវការ ការប្រោសលោះពីព្រះជាម្ចាស់ ។

យើងក៏ដឹងថាគ្មានការបកប្រែណាមួយដែលត្រូវឥតខ្ចោះនោះឡើយ ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងច្បាស់ថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាច នាំមកនូវការប្រោស ឲ្យជា និងការបំផ្លាស់បំប្រែជនជាតិខ្មែរនិងសង្គមខ្មែរ ក្រុមអ្នកបកប្រែ បន្ត

អធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើការក្នុងចិត្តចំពោះអ្នកដែលបានអានព្រះគម្ពីរនេះ ។ បើគេយល់ ព្រះរាជសារ របស់ព្រះជាម្ចាស់នោះ ជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់គេបានផ្លាស់ប្រែ ហើយទិសដៅ របស់យើងក៏សម្រេចបានដែរ ។